

Zprávy z neziskových organizací, kterým pomáhá OKD a její nadace při péči o nemocné lidi, seniory, děti i životní prostředí

Lepší zázemí pro střelce v karvinské Bažantnici

Větší polovina členů 2. ZO Sportovně střeleckého klubu včetně jeho předsedy patří k současným či vysloužilým zaměstnancům revíru OKD

KARVINÁ – S poslední ránou letošní kulové sezony se členové 2. základní organizace Asociace víceúčelových základních organizací Sportovně střeleckého klubu Karviná (2. ZO AVZO SSK) pochlubili pevnou rukou, jistotou muškou i novou klubovnou. Na střílnici U Bažantnice v Novém Městě kompletně opravili za příspěví těžažské nadace zázemí sloužící jak jim i návštěvníkům, tak kroužku plastických modelářů.

„Střílí se tady od osmačtyřicátého roku, od založení organizace SVAZARM. Ta tehdy sdružovala různé odbornosti od kynologů přes potápěče, jachtaře až

Pistoláři mají na Bažantnici k dispozici čtyřiačtyřicet stáv, střílí až na 25 metrů.

Okresní liga mládeže

Od podzimu do jara trvá vzduchovková sezona, děti a mládež od 6 do 18 let střílí v KSVČ Juventas.

po střelce. Já jsem členem od první poloviny 70. let minulého století. Začínal jsem s malorážkou, teď se věnuji hlavně disciplíně libovolná pistole,“ vysvětloval Ladislav Novák, vysloužilý údržbář koksovy ČSA.

Ten v nedávno ukončené sezoně sportovní střelby z kulových zbraní dosáhl úspěchu v podobě tře-

tího místa v oblastním přeboru. Bronz si vystrýlela i jedna z členek klubu, bývalá pracovnice VOKD Jana Kováčová, na padesát metrů s malorážkou v Poháru Těřlicka. „2. ZO AVZO SSK Karviná sdružuje momentálně okolo šestašedesáti střelců, přičemž větší polovinu tvoří současní či dřívější zaměstnanci OKD nebo firem s ní spřízněných,“ pokračoval Novák.

Na palpostech po náročných práci báňských záchranářů ZBZS relaxují i Luděk Bahounek a Ján Riečičiar z DZ 2 – Jih nebo Břetislav Vrána z DZ 1 – Darkov. „Luděk zatím hlavně jen trénu-

je. Honza střílí sportovní pistolí, třicet ran na pevné a dalších třicet na otočné terče, které se objevují jen na tři sekundy. Honza se umísťuje tak do poloviny startovního pole. Břeťa má velkorážní pistolí, účastní se klubových soutěží,“ uvedl Novák, předseda ZO.

Klub vznikl jako nástupnická organizace SVAZARMU a nyní provozuje U Bažantnice třicet stáv pro puškovou střelbu do vzdálenosti 50 metrů a čtyřiačtyřicet palpostů pro pistolovou, až na 25 metrů. Vzešli odtud republikoví mistři – malorážka Petr Matušinský, který byl rovněž, s Robertem Svatyňukem a Martinem Lešingrem, členem družstva šampionů vzduchovkářů.

„Kromě klubových střelb a závodů u olympijských sportovních disciplín sem chodí cvičit karvinští městští strážníci i veřejnost. Proškolujeme a zkoušíme uchaže o zbrojní průkazy,“ doplnil Kováč působící také jako střelecký instruktor a lektor. Jedním z vrcholů každoročních aktivit zdejší ZO bývá malorážkový Memoriál Františka Kováče (zesnulého střeleckého nadšence, raziče VOKD a skladníka Dolu 9. květen). Letos proběhl již IX. ročník.

Radek Lukša

Srdcaři jsou mezi střelci už dva

První minigrant pro střelce z Bažantnice – využili ho na ceny v Memoriálu Františka Kováče – zařizoval před čtyřmi lety Ján Riečičiar, jenž vyměnil profesí důlního elektrikáře u VOKD za závodního báňského

záchranáře v Důlním závodě 2 – Jih. Letošním patronem srdcovkového projektu je Ervín Gajda, který pracoval u RPG Byty. Minigrant na renovaci klubovny si podal nedlouho před odchodem do penze.

Polský folklorní soubor Jasienice tančí před party stany pořizenými ze Srdcovky.

BRAMBOROVÉ HODY VE SVIBICI

SVIBICE – Bramborové šílenství. I tak se dá přeložit výraz Kobzolszoł, který vybral Polský kulturně-osvětový svaz (PZKO) v Českém Těšíně-Svibici za název své tradiční akce konané vždy na sklonku léta. Tentokrát počasí předposlední zářijovou sobotu příliš nepřálo, proto se hodily oba party stany koupené z minigrantu těžažské nadace.

„Spolehlivě jsme zastřešili většinu lavic i stolů postavených na zahradě areálu PZKO, kam si našlo cestu okolo 170 lidí. Těm naši kuchaři i kuchařky nabídli bramborové placky pečené přímo na plotnách na ohni, stryky smažené na oleji, tři druhy výběrné polévky bramboračky a pro děti oblíbené hranolky,“ informoval Stanislav Kotek.

Ten nedorazil v gorolském kroji, nýbrž v hornické uniformě. Je totiž technikem péče o základní fondy Důlního závodu 1 – ČSA a také patronem druhého srdcovkového projektu svibického PZKO. „Díky pomoci Nadace OKD jsme vloni pořídili jeden party stan a letos druhý. Moc za to děkujeme,“ řekla Irena Kořková, předsedkyně místního svazu.

Ten připravil také kulturní program. Postaraly se o něj děti z polské školky ve Svibici a polský folklorní soubor Jasienice, jehož kapela vyhrávala později i k tanci. „Jako obvykle jsme uspořádali i výstavu. Letos vystavoval dřevěné řezby a obrazy Tadeusz Szukcuk z Dolní Lištné,“ líčili Kořkovi, kteří v programu pamatovali i na atrakce pro děti.

uzi

Ladislav Novák v klubovně, kterou letos zrenovali i za příspěví Nadace OKD.

Jednou ze specialit svibického Kobzolszołu jsou tradičně stryky pečené na oleji.

60

Tolik kilogramů brambor letos spotřebovali na Kobzolszołu v Českém Těšíně-Svibici.

Lucie si díky Heřmánku plní sny. Systematicky krok po kroku

Nic nebude hned a zadarmo. To je názor studentky, kterou těžažská nadace vyhodnotila jako Osobnost měsíce v novém seriálu představujícím osudy lidí, jimž pomáhají neziskovky

KARVINÁ – Bez osmnácti dnů rovné dva roky prožila Lucie Lenfeldová v karvinském Domě na půli cesty Heřmánek, jehož dlouholetým partnerem je Nadace OKD. Teď se dvaadvacetiletá studentka staví na vlastní nohy. Krůček po krůčku dosahuje na své cíle a neziskové organizaci, která jí podala v těžkých chvílích pomocnou ruku, se odvděčuje působením v Heřmánku – Zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc. Více už v rozhovoru.

Co vám pobyt v DPC dal, co vás naučil?

Heřmánek mi dal v první řadě příležitost studovat, čehož si nesmírně vážím. Když jsem řešila problém s tím, kde vlastně budu bydlet, při-

padala v úvahu jediná možnost – jít do práce. Ale s vystudovaným gymnáziem není uplatnění právě snadné. Proto jsem byla moc ráda a vděčná za příležitost, když se mi otevřely po tom, co jsem přišla do DPC. Už jsem se nemusela bát o základní potřeby, otevřela se mi možnost studia a tím i lepší budoucnosti. Získala jsem velmi důležitý pocit jistoty, najednou jsem měla v životě pevný bod – Heřmánek. To je podle mě velmi důležité, zajišťuje to pocit bezpečí. Nesmím ale zapomenout na podporu ze strany všech zaměstnanců, kteří mě nejen psychicky podřezli. Dalo se s nimi hovořit o všem, co mě trápí, ale pomohli i se vším papírováním.

Jak jste se cítila v Heřmánku spokojená?

První měsíc strávený v budově, kde DPC sídlí, se mi, abych byla upřímná, příliš nelíbil. Co se organizace týče, problémy nebyly. Nicméně jsem měla pocit jisté závislosti ze strany dalších klientů. Pracovala jsem totiž na zkrácený šestihodinový úvazek v obchodě a chodila k tomu i do školy. V souvislosti s časovým vytížením jsem tedy dostávala jisté úlevy, například večerku jsem nemusela do-

Lucie Lenfeldová vyprávěla o svém životě v DPC Heřmánku.

držovat, když jsem v práci končila pozdě. Také musím přiznat, že jsem si dost času pracovníků brala pro sebe, čímž jsem možná obrala o jejich čas jiné. Po měsíci mi DPC nabídl možnost přestěhovat se do startovacího bytu v Karvině. To mě samozřejmě nadchlo. Praní, vaření, uklízení, zacházení s penězi a další každodenní záležitosti mi potíže nedělaly. Zbytek pobytu jsem byla moc spokojená.

Teď studujete při práci, dá se to zvládat?

Třetím rokem studuji na Ostravské univerzitě obor Speciální pedagogika. Co se týče mé práce v Heřmánku a chování do školy, v tom není žádný problém. Nicméně jsem se už ocitla i v situaci, kdy jsem dělala prodavačku, zároveň docházela do Heřmánku i do školy. Tato kombinace byla dost vy-

lující až nezvladatelná. Nejhorší to bylo ve zkuškovém období. To jsem šidila spánek, abych se stihla dostatečně připravit. Zvládala jsem to půl roku, pak jsem se ale rozhodla pro školu a pro práci v Zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc. Ta mě mnohem naučila a rozhodně mi v budoucnu dopomůže k získání uplatnění v mém oboru.

Kdo nebo co vám v životě nejvíce pomohlo?

To je celkem těžká otázka. Nejvíce mi pomohla psycholožka, paní Krobová, ke které chodím již čtvrtým rokem. Zní to asi zvláště, nicméně ona je pro mě velice důležitá. Svým způsobem až něco jako rodič. Prožila se mnou velice těžké období mého života, byla mi oporou a za to jí mnohokrát děkuji.

Každý měsíc jeden příběh

Nadace OKD, to nejsou pouze peníze na uskutečňování různých prospěšných projektů, ale i pomoc konkrétním lidem. Proto se její tým rozhodl dvanáctkrát do roka najít

Máte radu, jak bojovat s nepříznivým osudem?

Domnívám se, že dávat někomu rady do života by bylo ode mne poněkud troufalé. Když se opravdu nedaří, je těžké zvládat každodenní záležitosti, natož pak pomyslet na nějaký vzdálenější cíl. Proto se snažím v obzvláště těžkých životních situacích postupovat pomalu, krok po kroku. Mohu to vysvětlit na příkladu školy. Prvotním cílem je stát se bakalářem, popřípadě pokračovat a získat i magisterský titul. Obdobně to funguje také v životě, prostě si stanovím cestu, kterou se chci vydat a nesnažím se hledat žádnou zkratku. Důležité je, aby si člověk uvědomil, že všechno nebude hned a že to nebude zadarmo! Zuzana Macháčková, Radek Lukša

„Osobnost měsíce“. Tedy člověka, jemuž podpořené neziskové organizace pomohly překonat nemoc, hendikep či nelehké životní situace a přispěly tak k jeho osobnímu rozvoji.